ATEŞ

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

SAYI: 52
15 KURUŞ

Sarkomer/Çizgi Diyarı

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK TEŞVİK

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL/I CİLT/2 SAYI/52

16EYLÜLÜ1953

Çıkaran
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HAMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Tasarruf, istikbale giden
en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

Vilyam Kern, kendisini takip eden adamın gölgesini ilk defa, bir tren kazasından sonra görmüştü. Zor zoruna kurtulabildiği bir tren kazasından yarım saat kadar sonra.

Çarpışma gayet beklenmedik bir zamanda, beklenmedik bir yerde olmuştu. Mamafih o gün Vilyam Kern in iiçnde tuhaf bir his vardı. Adeta, böyle feci bir hadisenin vuku bulacağı onun içine doğmuştu. Onun için bütün seyahat boyunca huzuru kaçmış bir halde kompartımanında oturup durmuştu. Kern, hafta tatilini geçirdiği Florida plâjından tekrar New York'a dönüyordu. Fakat, dediğimiz gibi, çarpışma gayet beklenmedik bir zamanda, hiç haber vermeksizin oldu.

Kern ne olduğunu anlıyamamıştı. Bir dakika evvel gazetesine dalmış okuyordu; halbuki şimdi, kompartımanın camı kırılmış olan penceresinden sürünerek dışarı çıkmaya çalışıyordu. Çarpşan katarlar ters dönmüştü; hava, yaralıların inlemeleri ile doluydu. Etrafta toz toprak havaya kalkmıştı.

Sersemlemiş bir halde, Kern demiryolunu takip eden şoseye kadar tırmanabildi. Orada durakhyarak başını muayene etti. Hayret! Hiç yarası yoktu. Bu müthiş kazadan burnu bile kanamadan kurtulmuştu. Az sonra, oradan geçen bir otomobil onu alarak New York'a kadar getirdi.

İşte sabahın dördünde, şehrin içinde bir taksi bulmaya çalışıyordu ki mahut gölgeyi ilk defa gördü. Kendisini yazıhanesine bırakacak bir araba bulmak isterken, bir aralık başını yana çevirmişti. Orada, sokağın köşesinde, gölgesi kaldırıma vurmuş olan bir adam gördü. Bu, fötr şapkalı, pardesülü bir adamın gölgesiydi.

Adamın kendisi meydanda olmamasına rağmen, Kern gözlerini, hiç kıpırdamadan duran bu gölgeden ayıramıyordu. Ansızın, içinde bütün benliğini saran, yenilmez bir arzu peydah olmuştu. Koşarak sokağın başını dönerek ve orada duran meçhul kimse ile yüz yüze gelmek istiyordu. Hatta, gece vakti geçirdiği kazanın heyecaniyle bu arzusuna esir olmak üzereydi ki arkasında bir ses duydu.

— "Taksi ister misiniz, bayım?"

Bu ses Kern'i irkiltti. Yutkuna rak arkasına döndü. Sonra, yanlış görmediğine emin olma kiçin başını silkti. Hemen paşinden taksiye girince biraz sevinmişti. Zira otomobil o mahut köşebaşından geçecekti. Hiç olmazsa kendini takip eden adamın yüzünü görebilecekti. Mamafih, taksi sokağın başına gelip orayı geçti halde, ortalıkta in cin görünmüyordu. Tek bir elektrik direğinin lâmbası boş kaldırımların üzerine sönükçe aydınlatıyordu.

Bu vaziyeti gören Kern, boğuk boğuk inledi. Tren kazasından çok evvel duyduğu önsezisi kat kat fazlalaşarak geri dönmüştü. O gün fena şeyler olacağına dair içindeki his tren çarpışmasını anlattıktan sonra kaybolmuştu Halbuki, şimdi bu esrarengiz ve taş gibi hareketsiz duran gölge onu tekrar geri getirmişti.

Otomobilin arkasında, koltuğa iyice gömülü olan Kern, bu mânasız korkuyu yenemye çalıştı.

— 'Hah." diyordu. "Sen hiç bir şey görmedin. Sinirlisin. Geceki tren kazasında bütün sinirlerin ayağa kalktı da ondan Biraz kendine hakim ol. O adam kim olabilir ki? Belki de otomobil oraya gelene kadar çekip gitmistir yahut bir kapı eşiğine saklanmıştır. Unut bu korkuyu"

Hakikaten de. bu sözlerden cesaret almaya başlamıştı. Fakat nesinden aklına bir şey, daha geldi Evvelâ, bu gölge kendisini niçin o kadar alâkadar etmişti? Hatta, sokağın başını dönerek bu adamın kim olduğunu görmek istemişti? Bütün bunlara verilecek tek cevap olarak şunu buluyordu:

O gölge kendisini takip eden, onun peişnden ayrılmıyan birisinin gölegsiydi. Daha sokağın köşesinde iken bile bunun farkına varmıştı. Demek, Vilyam Kern yanılmamıştı. Birisi onu takip ediyordu.

Bu düşünce Kern'in sinirlerini bozmadı. Bilâkis, maneviyatını biraz yükseltmişti. Hiç olmazsa bir hayaletle karşılaşmadığını anlamıştı. Evet, evet, düşünülürse, bu gölgele tuhaf bir şey vardı. Adeta, çok iyi tanıdığı birisinin gölgesine benziyordu bu. Zaten o kadar korkmasının sebebi de belki bundandı. İyi ama, kim? Kimin gölgesiydi bu? Böyle hiç görünmeden gizlice, kendisini kim takip etmek istiyebilirdi?

Bu adam her hangi bir kimse olabilirdi ama Matyev Davson olamazdı. Matvey Davson Kern'in iş ortağıydı. Kern ticarethanesinin iflâs etmek üzere olduğunu anlayınca. pılısını pırtısını toplayıp şehirden firar etmişti. Böylece iflâs masasına giden ortağı Davson olmuştu. Zavallı adam bir buçuk sene sonra hayatına kıyarak intihar etti. Kern eski zamanları hatırlıyarak güldü. Bir yandan da bu kadar sağ olduğu için Davson'a kızıyordu. Yükü kendi üzerinden atmasını bilememişti.

Her ne hal ise, Matyev Davson, bir buçuk sene evvel öldüğünden, bu gölge onun gölgesi olamazdı. Acaba başka kimin? Polis, polis de olamazdı. Zira, açıktan açığa Kern'i yakalamaları icabederdi. Mamafih, Kern hususi hayatında olduğu kadar, ticaret hayatında da bir çok düşman kazanmıştı. Herkese karşı sert davranırdı zira. Eğer bu gölge onlardan birisine ait idiyse, kendisini müdafaa etmesini bilirdi. Bu düşünceyle beraber, kendisine bir cesaret geldi. Geldi ama, hâlâ içinde bir parça şüphe duruyordu: bu gölgeyi tanıyacak gibi oluşu ..Sanki bu gölge, Matyev Davson gibi çok iyi aşina olduğu birisinin gölgesiydi!

Yazıhanesinin bulunduğu binanın önüne gelince şöföre parasını vererek savdı. Sonra gece bekçisini çağırarak asansörle dokuzuncu kata çıktı. Yazıhanesinin kapısını açtı. İçerisi karanlıktı. Kapıyı kilitleyerek elektiriği yaktı ve yakmasiyle beraber, içini tarif edilmesi imkânsız bir dehşet kapladı.

Masanın üzerindeki telefon çalmaya başlamıştı.

Titreyen eliyle telefonu aldı. Boğuk bir sesle,

— "Alo," dedi.

Karşı taraftan hiç ses çıkmadı Sonra, neşeli olmasına rağmen korkunç bir ses kulağında çınladı. Bu sesi, kendisi daha evvelden duymuştu muhakkak! Ama nerede? Adamın bütün konuşması müddetince, bu sesi tanıyacak gibi oldu. Fakat bir türlü bulamıyordu..

Esrarengiz ses.

(Devamı 10 uncu sahifede)

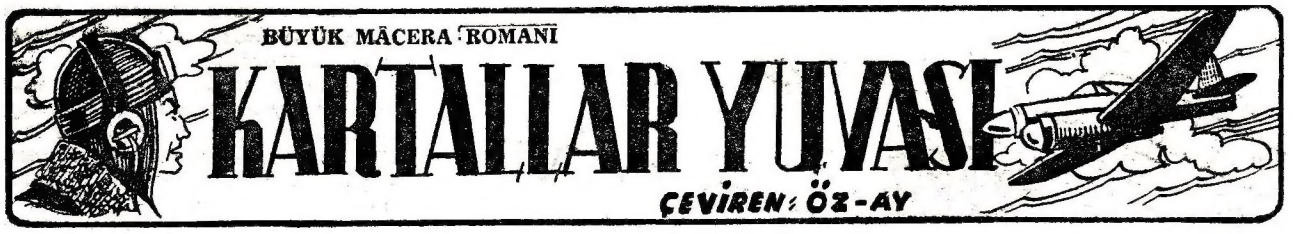

Yedinci ordunun savaşa katılmasiyle cephede büyük bir üstünlük kazanılmıştı. Bu ordunun en çalışkan kısmını da Grey ve talebeleri teşkil ediyordu. Çocuklar uzun bir müddetten beri cephede oldukları halde henüz bir hava muharebesini hatırlamadıkları için büyük bir üzüntü içindeydiler.

Nihayet bekledikleri gün gelip çatmıştı.

Birgün motosikletli bir haberci hava kuvvetleri başkanlığından bir emir getirdi. Zarfı açınca Grey'in yüzünü gururla karışık bir sevinç kaplamıştı.

— Çocuklar, dedi. Düşman avcı ve bombardıman uçaklarından müteşekkil iki filoyla ordumuzun gerilerine saldıracakmış. Bize, bunlara karşı koyma vazifesi veriliyor. Wiretski, Kramer, Radlitch ve Lechek idaresinde üçer uçaklık dört devriye kolu çıkarmak istiyorum. Ben de emrimdeki iki uçakla daima sizleri ziyaret edeceğim. Uçuş yüksekliği dört bin beşyüz metre olacak. Haydi şimdi uçaklarınızın başına geçin ve gruplarınızı hazırlayın.

Yarım saat geçmeden bütün hazırlıklar bitmişti. Koşa koşa arkadaşlarının yanına gelen Radlitch:

— Haydi arkadaşlar, dedi. Savaşa gidiyoruz. Beş uçaklık üç düşman harp filosu yaklaşmaktaymış!..

Pervaneler dönmeye başladı ve uçaklar bir anda havalandılar. Hava alanı gözden kaybolmuştu ki düşman uçakları karşılarında belirdi. Kısa bir zaman içinde çetin bir savaş başlamış bulunuyordu.

Bir ara tek kurtuluş yolunun o olduğunu kestiren Lechek âni bir ters pike yaptı. Düşman bu güzel manevra karşısında şaşıp kalmıştı. Yeni bir hücuma hazırlanırken gerilerden bir ses duyuldu. Savaşan bu guruba doğru yaklaşan Grey'in takendisiydi. Bu beklenmedik hücum karşısında düşmanlar kaçmaktan başka çare bulamadılar.

Düşmanı püskürtmüşlerdi Fakat Wiretski'nin uçağı görünürlerde yoktu. Derhal araştırmaya koyuldular. yoktu. Hiç bir yerde yoktu uçak. Sanki yer yarılmış içine girmişti. Depodaki benzinleri bitmek üzere olduğundan geri dönmeye mecbur kaldılar.

Galetski uzaktan Grey'in uçağını tanımıştı.

— Çok şükür başına bir hal gelmemiş, dedi. Fakat bir uçak eksik.

Uçaklar büyük bir intizam içinde sırayla yere indiler. Galetski Grey'i karşılayarak,

— Wiretski nerede? diye sordu. Öldü mü yoksa..

— Hayır!.. Fakat kayıp. Belki biraz sonra haber alırız

Çocukların kederleri yüzlerinden okunuyordu. Hiç birinin ağzını bıçak açmıyordu adeta... Bu ilk kayıp onlara çok fazla tesir etmişti. Grey:

— Haydi çocuklar, dedi Şimdi istirahate çekilin. Yarın sabah erkenden araştırmalara başlıyacağız. Wiratski'yi bulacağımıza eminim.

Sabahleyin alanda büyük bir faaliyet göze çarpıyordu. Filo çok geçmeden yola çıktı. Düşman hatlarına kadar bütün arazi karış karış gözden geçirildi. Wiretski ye ait hiç bir ize rastlamadılar. Elleri boş olarak geri dönmeye mecbur kalmışlardı yine.. .

Günler üzüntü ve telaş içinde birbirini takibederken beklenmedik bir hâdise karargaha bayram havası yaratmıştı. Filo yeni bir uçuş hazırlığı yaparken birden ufukta bir nokta belirdi. Nokta büyüdü büyüdü. Bütün gözler sevinçle parladı. Wiretski'nin uçağıydı bu..

İşte böylece karargahtaki matem havası dağıldı. Wiretski sevinç göz-

yaşları arasında arkadaşlarşna tekrar tekrar sarılıyor, başından geçenleri anlatıyordu.

DÜŞMAN GELİYOR !

Grey'in filosu zaferden zafere koşuyor, bütün cephede hayranlıkla takibediliyordu. Muvaffakiyetleri dillere destan olmuştu.

Yarısı yanmış bir şatoda kalıyorlardı. Şatonun önündeki geniş çayırlık ve ortasından geçen sakin dere çocukların biricik eğlence yerleriydi. Yine böyle birgün derenin kenarında uzanmış istirahat ederlerken uzaktan tozu dumana katan bir motosikletlinin geldiğini gördüler. Mühim bir haber gelmiş olmalıydı. Hemen Grey'in etrafını aldılar. Grey mektubu açarak bir hamlede okudu. Kalbini büyük bir sevinç dalgasının kapladığı seziliyordu. Başını kaldırarak, "Telâşlanmayın" dedi.

— Bakın mesajı size de okuyayım:

Yedinci ordunun emridir:
No: 2239, Yıl 1940..
44.256 sayılı tebliğ.

İçinde bulunduğumuz ayın 15 ilâ 24 tarihleri arasında cereyan eden hava taarruz ve müdafaalarında "Birinci gönüllüler avcı filosu" nun gösterdiği muvaffakiyet tebrike değer bulunmuştur.

Bundan sonra bu filo resmen "Kartallar filosu" adını taşıyacaktır.

Yeni neslimize, aşağıda isimlerini yazdığımız genç havacılarımıza örnek olarak göstermekle bahtiyarız.

ONBAŞILAR

Wiretski, Stefan	19	yaşında
Chtcherbinnski, Lechek	**17**	**„**
Radlitch Janusz	**19**	**„**
Kramer Andre	**16**	**„**

ERLER

Bielak, Joseph	**19**	**„**
Ahrens, Jean	**17**	**„**
Malicheski, Casimir	**17**	**„**
Gorski, Witold	**18**	**„**
Nowak, Stanislas	**18**	**„**
Kozlowski, Sigismond	**17**	**„**
Plichta Adarn	**16**	**„**
Zakcheski Karol	**17**	**„**

Cesaret, çalışkanlık ve dürüstlüğün timsali olarak gösterebileceğimiz Sayın Yüzbaşı Georges Grey'e de Altın harp madalyası lâyık görülmüştür.

Tcherwinnski
VII. Ordu Genel Kurmay Başkanı

— SON —

80 GÜNDE DÜNYA GEZİSİ

BU SURETLE POSPORTUYU KİLİSEYE GÖNDERDİLER. ERTESİ GÜN PAZARTESİ İDİ DÜĞÜN O GÜN YAPILACAKTI..

AZİZ PEDER YARIN EFENDİMİN DÜĞÜNÜNÜ YAPMAKISTIYORUZ.

İYİ AMMA YARIN PAZAR EVLÂDIM. KİLİSE KAPALI!..

ELBETTE, BU GÜN CUMARTESİDİR!..

NE DİYORSUNUZ BU GÜN CUMARTESİ Mİ YANİ?

PASPORTU SOLUK SOLUĞA EVE DÖNDÜ.

EFENDİM GÜNLERİ HESAPLARKEN BİR GÜN YANLIŞLIK YAPMIŞIZ. YANİ BU GÜN PAZAR DEĞİL CUMARTESİDİR!..

BU HESABA GÖRE BAHSİ KAZANMALARI İÇİN ON DAKİKALARI DAHA VARDI. SÜRATLE HAZIRLANARAK KULÜBE GİTMEYE KOYULDULAR. KULÜBDE İSE FOGGUN BAHSE GİRİŞTİĞİ DOSTLARI HEYECAN İÇİNDE BİR KAPIYA BİR DE SAATLERİNE BAKIYORLARDI...

DAHA HIZLI OĞLUM, DAHA HIZLI!. ON DAKİKAYA KADAR KULÜBE YETİŞTİRİRSEN SANA 100 STERLİN VERİRİM!..

MR FOGG İÇERİYE GİRDİĞİ AN KULENİN SAATİ 9 A ÇEYREK KALAYI ÇALIYORDU...

BU İŞ NASIL OLDU?...

MR. FOGG DÜNYA GEZİSİNDEYKEN FARKINDA OLMADAN BİR GÜN KAZANMIŞTI. ÇÜNKÜ ARZIN ÜZERİNDE 360 BOYLA YARDIR HER BOYLAM GEÇİŞİNDE 4 DAKİKA KAZANILIR. BÖYLECE HER BOYLAMI GEÇEN FOGG 24 SAAT KAZANMIŞTI....

İŞTE BAYLAR BAHSİ KAZANDIM!..

SON

ÜSTE NİHAYET BİN BİR TÜRLÜ TEHLİKELERİ ATLATTIKTAN SONRA KAHRAMANLARIMIZ MUHİM BİR SERVETE KAVUŞMUŞLARDI.

DOĞRUSU MUAZZAM BİR KARIMIZ OLDU!.

BENİM EN BÜYÜK KÂRIM İYİ BİR EŞ BULMUŞ OLMAMDIR PASPORTU!..

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

JESSİN GÖSTERDİĞİ YERDE SU, BÜYÜK BİR COŞKUNLUKLA AKIYORDU. BURADAN GEÇMEK İÇİN MUHAKKAK SAHİLE ÇIKMAK İCAP EDİYORDU.

ŞİMDİ, ONLARI BEKLEMEKTEN BAŞKA ÇAREMİZ YOK!

HAKLARINDAN GELEBİLECEKMİYİZ, ACABA?

JESS, BİRDEN GERİ DÖNÜP ARKADAŞLARININ SAKLANMALARINI SÖYLEDİ.

SAKLANIN! SEN BURAYA SEN ŞURAYA!..

JESS, TAHMİNİNDE YANILMAMIŞTI. SANDAL, UZAKTAN GÖRÜNDÜ. BU SEFER, HINCINI ALACAĞINDAN JESS MEMNUNDU.

DİKKAT ŞEF! IRMAK, BURADA DERİN BİR SET YAPIYOR.

SAHİLE ÇIKALIM O HALDE!

MECBUR KALARAK KIYIYA ÇIKMIŞLARDI. BEKLEMEDİKLERİ BİR ANDA JESS'LE KARŞILAŞTILAR.

MERHABA, BEYLER!

JESS, RAKİPLERİNİ İYİCE SÜZDÜ.

ALÇAKÇA HAREKETLERİNİZE RAĞMEN YİNE MAĞLÛP OLDUNUZ!

EN UFAK HAREKETİNİZ ÖLÜMÜNÜZE SEBEB OLUR!

SNAKEYİ SIMSIKI YAKALADI..

UÇAN DAİRENİN EN KAZI NEREDE? HAVDİ CEVAP VER..

SNAKE, DERİN BİR KAHKAHA ATTI....

HİÇ BİR ŞEY YOK ARAYIN! BENİ, SANDALI ARAYIN YEMİN EDERİM Kİ BİR ŞEY BULAMADIK!

PROFESÖR DE MEYDANA ÇIKMIŞTI..

NİÇİN, YALAN SÖYLÜYORSUNUZ? CEVAP VERMENİZ İÇİN 1 SANİYE MÜDDET VERİYORUM!

PROFESÖRÜN, BU SERT HAREKETİ SNAKEYİ ÜRKÜTMÜŞTÜ...

PEKİ DİNLEYİN ÖYLEYSE!

DEVAMI KARŞI SAYFADA

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

SNAKE, BAŞLARINDAN GEÇENLERİ ANLATIRKEN, ARKADAŞLARINDAN BİRİ, JESS VE PROFESÖRÜN DALGINLIKLARINDAN FAYDALANARAK ARKADAN BAŞLARINA VURMAK SURETİYLE BAYILTTI. SONRA VEGANE DÖNÜŞ VASITASI OLAN HELİKOPTERE BİNDİLER. FAKAT, ÇALIŞLIKLARIN ARASINDA SAKLI DURAN BİLLY, HELİKOPTERİN BENZİN DEPOSUNA ATEŞ EDİP ARKADAŞLARININ YANAN HELİKOPTERLE BİRLİKTE DÜŞMELERİNE SEBEB OLDU...

KENDİLERİ İÇİN YAPACAK BİR ŞEY KALMAMIŞTI ARTIK. SANDALLA NEHİR BOYUNCA İLERLEMEĞE ÇALIŞTILAR. NİHAYET BİR BREZİLYA KASABASINA GÜÇ BELÂ VARDILAR. HAVA MEYDANINA GİDİP UÇAK TEDARİKİ NİSBETEN KOLAY OLDU. ARTIK AMERİKAYA DÖNMEK İCAP EDİYORDU. DÖNÜŞ HADİSESİZ GEÇTİ..

JESS, NERELERDE İDİN BÖYLE?

MEMLEKETİME, TATİL YAPMAĞA GİTMİŞTİM!

BİLİYORMUSUN, BURADA GECE UÇUŞLARINA DEVAM EDİYORUZ. GÖK YÜZÜNDE MÜTEMADİYEN UÇAN DAİRELER GÖZÜKÜYOR.

MARS SEYYARESİNDE OTURANLAR BİZE HÜCÜM EDİYOR.

GAZETELER BAŞKA BAŞKA FİKİRLER ORTAYA ATIYORLARDI..

UÇAKTAN İNER İNMEZ GAZETECİLER PROFESÖRLE, JESSİN ETRAFINI SARMIŞLARDI..

BİLLY, ŞU RESME BAK!

DEMEK SAHİDEN UÇAN DAİREYİ BULDULAR

ÇOCUK RESME DİKKATLE BAKIP YAZIYI OKUYORDU..

UÇURUP YOLANT

EMİN OL, KİMSE BU UÇAN DAİRELERİN ESASINI BİLMİYOR.

İN SANIN AKLINA HER ŞEY GELEBİLİR.

KENDİLERİNİ HAVA ÜSSÜNE GÖTÜREN OTOMOBİL HIZLA İLERLİYORDU..

EVET HER ŞEY!

YAKINDA TEKRAR KAVUŞURUZ, İNŞALLAH!

BİR KAÇ GÜN SONRA YAZ TATİLİ BİTECEĞİNDEN BİLLY, SEVGİLİ AHBABINDAN AYRILMIŞTI.

KÜÇÜK ARKADAŞI DERSLERİNE BAŞLAMAK ÜZERE GİDERKEN JESS DE YİNE UÇAN DAİRELERİN PEŞİNE HAVALARA ATILMIŞTI..

SON...

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Mehmet Rıza doğru Müdüriyete gitmişti. İkinci Şube Müdürüne.

— Fofoyu görmem lâzım, dedi Sizde kuvvet göndererek Hristo ile Karadağlı Şükrüyü getirtiniz.

Biraz sonra Fofo getirtildi. Fofo içeri girince bir koltuğa oturup ayak ayak üstüne attı.

— Bir cigaranız var mı? diye sordu.

İkinci Şube Müdürü ona istediği sigarayı verdi.

Mehmet Rıza onun dört parmaklı bir eline bakarak sordu.

— Sen küçüktenberi böylemisin? Hiç bir korku duymuyor musun? Fofo:

— Neden korkazayim? Ben yapmadı bir şey..

Mehmet Rıza Fofoyu sadece görmek istediği için zili çalarak geldiği yere gönderdi:

İkinci Şube Müdürü biraz düşünerek sordu.

— Demek Ridvayların seyahatine mani olmayacağız? Müdür bevede söyledim. Mösyö Ridvay gibi Türk lere çok iyiliği dokunmus Hayır Müesseselerimize binlerce lira vermiş dost ve hasta bir adamın yola çıkmasına hiç bir sev diyemezdik ..

Tam bu esnada kapı vuruldu iceriye elleri kelepçeli Hristo ile Şükrü getirilmişti.

Mehemt Rıza.

— Tamam diye yerinden fırlaya rak Hristonun yanına gidip.

— Kart vizitimi yollayıp da niçin Fofoyu kurtarmadın?

— Vakit ve adam bulamadım.

2 inci Şube Müdürü bunları getiren polislere .

— Müteferrikaya götürünüz. dedi.

SİRKECİ GARINDA

Ertesi aksam Ridvayları Avrupaya götürecek olan ekspres dokuzu kırk beş geçe hareket edecekti. Saat dokuzda gara büyük bir kalabalık dolmaya başlamıştı. Amerikan konsoloshanesine mensup aileler, hayır cemivetleri mümessilleri, Vali, Polis Müdürü ve daha birçok tanınmış kimseler Ridvayı teşvie gelmislerdi Dokuzu yirmi geçe Ridvay, metresi Lili Yani ve Pandeli rıhtımda görününce bir alkıştır koptu. Mösyö Ridvayın rengi bembeyazdı ağır, ağır yürüyor ve güçlükle nefes alıyordu.

Trene bir kaç adım kala durdu ve ilk önce hükûmet erkânı ve cemiyet mümessilleri kendine yaklaşarak Türkiyede gösterdiği büyük insanlıktan ve Türk dostluğundan dolayı hararetle teşekkür ettiler ve iyi yolculuklar temenni ettiler. Mösyö Ridvayla metrsi vagona girdilr. Yani ile Pandeli eşyaların yerleştirilmesini bitirdiklerinden bunlarda vagonlarına koştular ve son kampana çaldı.

TRENDE

Trenin hareketinden biraz sonra Mösyö Rıdvay ve Metresi resturana geçerek Yani ile Pandeliyi hasta Lilinin yanında bırakmışlardı. Kız hemen yatağına uzandı Yani rumca sordu:

— Bana ihtiyacınız varmı Matmazel?

Kız

— Buradan ayrılmayınız! Şuraya oturunuz! Yani tereddüt etmeden yatağa oturdu ve bir elini deli kızın dizine koydu.

— Kendinizi nasıl hissediyorsunuz, Matmazel, diye sordu.

Kız bir kahkaha koparark cevap verdi:

— Siz bir sahtekârsınız Mösyö Yani.

— Benmi? Matmazel ben sizin çok sadık bir uşağınızım.

— Sahtekârsınız fakat alçak değilsiniz.. Dizimi oğunuz.

— Baş üstüne!

Yani hasta kızın dizlerini ve bacaklarını oğmaya başlamıştı Pandeli göründü.

— Yani dedi. Madam seni istiyor ben burada kalacağım.

Lili Pandeliye elinin tersile bir hareket yaptı.

— Kaçıl! Defol, git domuz çobanlığı yap ablamada söyle, Yani burada kalacak ablamda ihtiyara çaktırmadan seni kucaklasın! Haydi! ne duruyorsun..

KARŞI KARŞIYA

Yani ayağa kalktı ve

— Beş dakika gitmeme izin veriniz matmazel. Deli kız bir kahkaha atarak şu cevabı verdi.

— Siz bir sahtekârsınız, Mösyö Yani gidebilirsiniz.

Yani Resturana gitti ve karşı karşıya oturan Ridvayla Metresinden başka kimse yoktu.

Yani masaya ilerledi ve bir sandal ye çekerek yanlarına oturdu ve ayak ayak üstüne attı.

Madam Ridvay uşağının bu hareketine dehşetli kızarak.

— Çıldırdın mı Yani? diye sordu.

Uşak cebinden bir sigara yakarak Fransızca şu cevabı verdi.

— Madam karşınızdaki bir uşak değildir. Çünkü karşınızdaki adam Cingöz Recaidir! Mösyö Ridvay ve Madam sıçrayarak hayretle baktılar. O kadar şaşırmışlardı ki. Cingöz tekrar tabakasını çıkardı Ridvaya uzatarak:

— Bir sigaramı kabul edermisiniz Mösyö Lüpen? dedi. Evet siz ne kadar Arsen Lüpenseniz ve ne kadar Ridvay değilseniz bende o kadar Cingöz Recaiyim ve o kadar Yani değilim.

Kadın, hayret ve merak dolu gözlerini Cingözden ayıramıyordu. Kendini toplayan Mösyö Ridvay. Yani Arsen Lüpen.

Metresine dönerek gülümsedi.

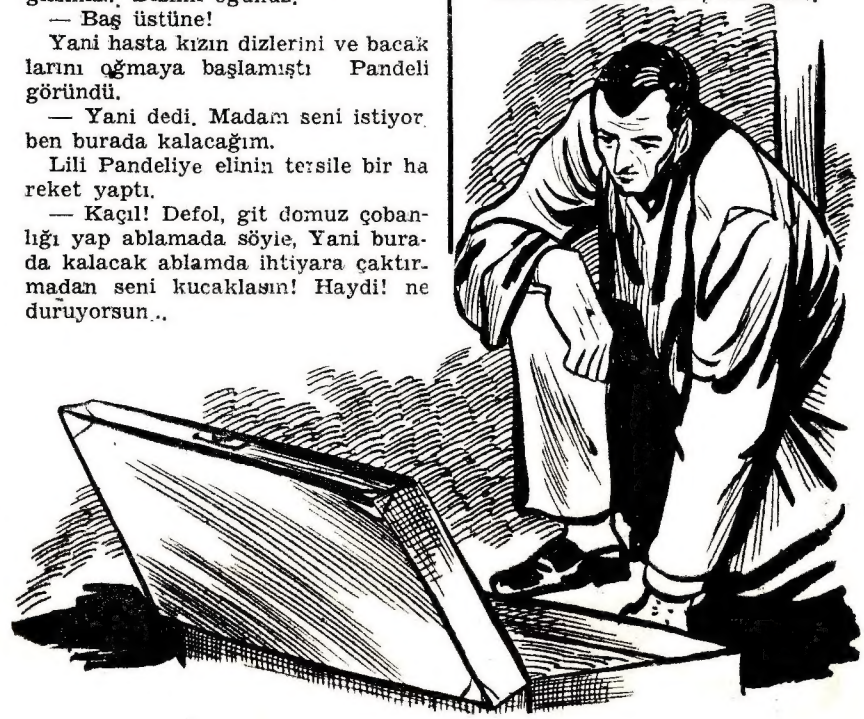

— Mükemmel dedi. Ve Cingözün tabakasından bir sigara alarak,

— Bize ne zamandan beri bu rolü yaptığınızı ve asıl Yaninin nerede olduğunu anlatırmısınız?

Cingöz bir elini pantolonunun cebine sokarak arkasına yaslandı. Gülümseyerek:

— Baş üstüne, dedi. Size her şeyi anlatacağım. Azizim Lüpen sizi Amerikalı bir ihtiyar zengin hüviyetine sokangizli değişikliğin bütün safhalarını biliyorum. Tren hudut tan çıktıktan sonra bu maceranın kendisine meçhul kalan bütün noktalarında sevgili dostum Memhet Rıza. ya bildirmek istiyorum. Arsen Lüpen, yüzündeki beyaz takma sakal, uçuk renk ve ihtiyarlık kırışıklıklariyle taban tabana zıt, çevik bir hareketle doğruldu:

— Biliyorsunuz ha?

— Evet bildiğimi de ispat edecegim:

Siz asıl Yaniyi polisi şaşırtmak için vazife varmiştiniz işte onu Mehmet Rıza ile meyhaneden çıkarken otomobilimle kaçırdım. Siz bunun teferruatını biliyorsunuz. Çünkü Yaninin kıyafetile size geldiğim zaman bizzat ben bunu anlatmıştım.

Yani bana bildiklerini anlatmıştı. Fakat herşeyi bilmiyordu Paris Marsilya yolu vakasını Arsen Lüpenin İstanbula nasıl geldiğini ve nerede oturduğunu, Ridvayla Arsen Lüpenin ayni adam olduğunu bilmiyordu.

Madam beni Maçkadaki apartmanınıza getirdiği gün siz beni ilk defa görüyordunuz. Hüviyetimden şüphe etmediniz. Ben o zaman sizin Mösyö Ridvay rolünü yaptığınızı bilmiyordum. En çok merak ettiğim şey çaldığınız Mücevher koleksiyonunu nereye kaçırmış olmanızdı. Sizin evde olmadığınız günlerde Maçkadaki ve Bebekteki evinizi gizlice aradım. Mücevherleri ele geçirmek istiyordum. Bir de Liliyi çıldırtan sebebi pek merak ediyordum. Matmazel Liliyi kaçırmaya karar verişimin sebebi budur. Lili ile anadolu Kavağına gider gitmez Paris — Marsilya yolundaki faciayı hikâye ettirebilmek için çok güçlük çektim Lilinin karalama defterindeki kazma ve kürek resimlerinin ne olduğunu soruyordum. Bu suali sorunca zavallı kızı bir titremedir alıyordu. Siz bu korkunun sebebini Yani Paris — Marsilya faciasında, bir kazmanın rolünü bilirsiniz.

Hristonun kurşunundan kızı korumak için zavallı Ridvay kızâ kendini siper yapmış ve çıkan kurşun Ridvayın kalbine girmiş ve Hristoda otomobilden atlayarak hemen kaçmıştı. Madam sağukkanlılıkla ölüyü Arsen Lüpenin Versaya yakın şatosuna taşıdı. Lüpen evde yoktu bir kaç yere telefon ettikten sonra Lüpeni bulmuştunuz. Lüpen ölüyü tetkik etti ve dediki.

— Bu hadisenin polise aksetmesi çok fena olacak.

İşte o zaman siz kendinizi Lüpenin kollarına atarak "Beni kurtar, beni kurtar" diye ağladınız.

İşte o zaman Arsen Lüpene ölümun yerine geçmek gelmişti. Adamlarını çağırdı cenazeyi bahçeye gömdürdü ve elbiselerini giycrek mükemmel bir makyajla onun yerine geçtiniz çünkü acayip bir şans ayaklarınızın altına güzel bir kadınla koca bir servet, bir hazine serpiyordu Bu unvanla İstanbula gitmek oradaki banka evrakından, mühüründen istifade etmek, bütün servetin üstüne oturmak. Evet Lüpen işte siz böyle Ridvay oldunuz. Polisi şaşırtmak için vapurda tesadüf ettiğiniz bir Belçikalının kartından nasıl istifade ettiğinizi ve doğruca Rumeli Hisarındaki Yalıya yerleştiniz.

Lüpen iki elini gayri ihtiyari Cingöze uzatarak

— Bravo.. dedi tebrik ederim. Aramızda imişsiniz gibi anlatıyorsunuz. Ben de bundan fazla bir şey söyleyemezdim. Devam ediniz: Çok merak ediyorum size bizimle beraber gelmek kakarını verdiren şey nedir?

— Evet... Vaziyeti çok güzel idare ettiniz. Meselâ Kalamış bahçesindeki vak'ada herkes siz polisi orada oyalıyarak Ridvayı soydunuz! Böylece hiç kimse sizin bizzat Ridvay olduğunuzu düşünmezdi. Ne eğlenceli bir oyun! Halbuki sizin polisi Kalamışta oyalamaya ihtiyacımız varmıydı. Onun çalmak istediğiniz mücevherleri zaten elinizde idi. Onları sadece yalının bahçesi altından koruya giden mahzene taşımakla iktifa ettiniz.

— Av! . Bunudamı bilıyorsunuz?

— Evet Madam... Sız bu mahzenin yalıdaki kapıyı ördürdünüz

Lüpen doğruldu:

— Mahzeni buldunuz mu? diye sordu.

— Evet

— Fakat niçin içeri girmediniz

— Bunu sonra anlatacağım. Simdilik içeride bulunan iki bavul içinde Mücevher kolleksiyonu çekmecelerinin olduğu gibi durduğundan Emin olabilirsiniz.

Lüpen gülerek.

— Bunu biliyoruz dedi. Bu kollek siyonları niçin almaya teşebbüs etmediğinizi anlamak istiyoruz.

Cingöz devam etti.

— Sizin en çok ehemniyet verdiğiniz şey. Mösyö Ridvayın yalısını, eşyasını, arsa ve dükkânlarını satmak ve bankadaki servetini de altınız. Ridvayın dostu Mısırlı Prens maktı. Bu işide muvaffakiyetle yaptınız. Ridvayın dostu Mısırlı Prens Yakuba hepsini yarı fiyatla devrettiniz Tapudaki takrirde Pandeli ile beraber Mösyö Ridvay olduğunuza şahitlik ettik. Bu dünyada ne işler olur! Ben, Cingöz Recai, Yani hüviyetile Arsen Lüpenin şadihi olmuştum. Ridvayın bankadaki parasında kolaylıkla almak için satışdan aldığınız parayı bir kaç gün için ban kaya yatırdınız ve üç gün evvel ban kaya uğrayarak Mösyö Ridvayn eski serveti ile beraber tam yediyüz altmış bin Türk lirası aldınız. İşte Mehmet Rızayada söyled'giniz banka soygunculuğu da yalan olmamıştı.

Lüpen tekrar doğruldu ve:

— Dehşetsiniz! Dehşetsiniz diye bağırdı.

Cingöz biraz durduktan sonra:

— Şimdi asıl meseleye gelelim! Zira şimdiye kadar konuştuklarımız hepsi Meraklı bir zabıta romanının canlı teferruatından ibaretti. Asıl meseleyi anlıyorsunuz değilmi?

Lüpen başını salladı:

— Zannederim dedi. Cingöz Recaiye bu heyecan veren en büyük sebebi tahmin etmemek mümkün müdür? göreceksiniz ki bu hususta sizin tahmininizden fazla centilmen olacağım. Size tam yüzde yirmi beş vereceğim.

Cingöz kaşlarını akldırarak müstehzi bir vaziyette:

— Az buluyorum dedi.

— Az mı dediniz.

— Evet bu serevti paylaşmaya taraftar değilim. Ya yüzde yüz sizde kalmalı, yahut bana geçmelidir,

Lüpen gülerek:

— Oo!.. Pek şahane bir fikir ya hep, ya hiç. Yani bu serveti ele geçirmek istiyorsunuz,

— Çabuk anlamanıza teşekkür ederim.

Cingöz ayağa kalktı. Lüpene ve kadına şüphe veren bir tavırla.

— Eğer biraz tetik davranmasaydın buna da muvaffak olurdum. Meselâ mahzene girebilir mücevher kolleksiyonunun mahfazalarını boşaltabilirdim. Ve sizin bundan haberiniz olmazdı. Bu sabah bankadan aldığınız paraları bavula yerleştirirken ben yalıda kapının aralığından sizi seyrediyordum. Öğle yemeğine indiğinizde beş dakikada bu bavulu boşaltabilir ve siz bununda halâ farknda olamazdınız. Değil mi?

Lüpenle kadın bir birlerine baktılar. Ve Lüpen de ayağa kalkarak:

— Ne demek istiyorsunuzı dedi.

Cingöz muammalı bir yüzle:

— Hiç... Yatağıma gidıp size anlattığım şeyleri Mehmet Rıazya yazmak istiyorum. Geceniz Hayrolsun. Mösyö Arsen Lüpen!

Cingöz ağır adımlarla vagon restorandan çıktı.

Kadın elini Lüpenin omuzuna koymuş .

— Ne demek istiyor diye sordu?..

Lüpen kendi kendine:

— İmkânı yok! Bavullar kontroldan geçerken herşeyimiz içinde idi

Ve bir sıçrayışta Vagon Restorandan çıktı. kadında arkasından geliyordu.

Mücevher kolleksiyonu ve para bulunan iki küçük valizi yatağın başucuna koymuşlardı. Çıkarkende kompartımanın kapısını kilitlemişlerdi. Valizler orada duruyordu

Lüpen cebinden anahtarlarını çıkararak valizi açmak istedi. Fakat gariptir ki anahtar uymuyordu. Hemen bağırdı.

— Bu valiz değiştirilmiş!

(Devamı 10 uncu sayfada)

Arsen Lüpen

(Baş tarafı 8 inci sayfada)

Biraz sonra diğer valizin de değiştirilmiş olduğunu anladılar. Lüpen cebinden onyedi çiçli çakısını çıkararak valizlerin ikisi de açtı. Birinin içinde gazete kâğıtlarına sarılı küçük bir Helvacı Kabağı ötekinin içinde de mukavvalar vardı.

Mücevherlerle paraların yerlerinde yeller esiyordu.

Lüpen ağır ağır doğruldu. Mağlup zamanlarında bir kadının yüzüne bakamadığı için Metresine arkasını dönerek:

— İşte bunu hiç tahmin etmezdim. dedi.

Kadın heyecandan bembeyaz kesilmişti.

— Bu ne büyük küstahlık şimdi on parasız kaldık diye bağırdı.

Lüpen onu kucaklayarak:

— Yavrum Fransanın en zengin adamlarından birinin yanında olduğunu unutma. Bank dö Frans'da Hazineleri olan bir adamım ben.

Yavaş yavaş vaziyeti kavrayarak kendine hakim olan Arsen Lüpen bir kahkaha salıverdi.

— Mükemmel!.. Mükemmel!.. dedi. Cidden çok zeki bir genç aşkolsun! İşini en kestirme yollardan görüyor.. Bizim gibi kendine çok güvenen kimselerin cezası budur. Gidip şu adamı tebrik etmek isterim.

Kompartımanın kapısını vurdular İçerden ses gelmiyordu. Bu esnada Pandeli yanlarına yaklaştı:

— Yaniyimi arıyorsunuz? diye sordu.

Lüpen kuru bir sesle:

— Evet! dedi.

Pandeli Lüpene ve Madama müstehzi bir bakışla:

— Vallahi efendim. Bu Yani pek mükemmel bir adam. Matmazel Lili ona aşık onun yanında hastalığından hiç eser kalmıyor. Beni dışarı kovdu ve Yaniyi içeri aldı. Sabaha kadar beraber kalmak istediğini söyliyor. Kapıyıda içerden kilitledi.

Lüpen hafifçe kadının kolundan tutarak kendi kompartmanlarına götürdü. İçeri girdiler ve kapıyı kilitlediler.

Arsen Lüpen metresini kucaklıyarak dediki:

— Bu vak'ada en kârlı gene benim. Çünkü seni ben çaldım.

★ ★ ★

O sırada Lilinin Kompartımanında genç kızı kolları arasında tutan Cin göz de onun içine gittikçe şuur ve aşk dolan gözlerine bakarak belki ayni şeyi düşünüyordu.

Muhakkak olan bir şey varsa, Lili ablasından çok daha taze ve güzeldi.

— SON —

Takip edilen Adam

(Baş tarafı 3 üncü sayfada)

— "Alo," dedi. "Senin orada olup olmadığını kontrol etmek için telefon ettim. Şimdi senin yanına geleceğim. Yo, sakın benden kaçmaya çalışma, zira kaçamazsın. Anlıyormusun? Beni bekle."

Kern kendini kontrol etmeye çalışarak kısık sesiyle.

—'Kimsin sen?" diye sordu.

Karşı taraftan, telefonun kapatıldığını belli eden bir ses geldi. Vilyam Kern, bir müddet hiç kımıldamadan olduğu yerde kaldı. Yüzünde afyon yutmuş bir esrar hastasının hali vardı. Sonra, silkinerek, yarı inler vaziyette, masasının gözlerini karıştırmaya başladı. En alt gözden bir tabanca çıkardı kabzası nikelâjlı bir otomatik bu! Dolu olup olmadığını anlamak için içine baktı. Doluydu.

Bir yandan derin derin solurken, diğer taraftan kendi kendine konuşuyordu. Dişlerini sıkmıştı.

— "Ben bunun gibi kaç varta atlattım. Bana bir şey olmaz. Bunu da atlatacağız. Ona mağlup olmayacağım. Bana Vilyam Kern demişler. Bütün hayatım mücadele ile geçti. Şimdi mi mücadeleden çekineceğim?"

Ansızın gözleri kapının camına takıldı kaldı. Koridordan gelen hiç bir ayak sesi duymamıştı. Halbuki kapının dışında birisi vardı şimdi. Göl gesi cama vurmuştu. Uzun pardesülü ve fötr çapkalı birisinin gölgesi Bu adam, bir saat evvel köşebaşında gördüğü kimseydi.

Kern, müthiş bir panîğe kapılmıştı. Ayni anda, içinde kör körüne mânasız bir kin belirdi Birisi, çok iyi tanıdığı birisi, kendisini vahşi bir hayvanı takip edercesine takip ediyordu! Eninde sonunda onu tuzağa düşürecekti. Kern, farkında olmadığı bir nâra atarak kapıya fırladı ve açtı.

İşte karşısında duran adamın elinde de bir tabanca vardı. Vilyam Kern, derhal kendi otomatiğini kaldırarak kör gibi, bir ikı, üç el ateş etti. Tabancasının namlusundan süzülen mavimsi duman arasından öldürdüğü adamın suratına baktı. Ve dehşet içinde taş kesilerek anladı ki, yerde yatan ölünün suratı, tahmin etmiş olduğu gibi çok iyi tanıdığı birisinindi. Bu, kendi öz çehresiydi: Vilyam Kern'in yüzüydü.

★ ★ ★

Acele ile kurulmuş olan hastahane barakasında, asistan hekim dudağını bükerek elini salladı. Ameliyatı yapan doktora kısaca,

— "Öldü!" dedi. Doktor da eldivenlerini çıkarıyordu

— "Ne tuhaf, ameliyat esnasında sayıklarken birisinin kendisini takip ettiğini söylüyordu. Hatta birisiyle mücadele ederken. ben onun kurtulacağını bile ümit etmiştim.

Ameliyatı belki de atlatabilirdi. Ama birden bire çekişmeden vazgeçerek hareketsiz kaldı Buna dikkat ettin değil mi? Bundan bir dakika sonra da ruhunu teslim etti."

Asistan hekim,

— "Evet," diye ceva pverdi. "Öyle ki hummalı sayıklaması esnasında gördüğü bir şey onun ölümüne sebep oldu diyebilirim. Acaba gördüğü şey neydi ki?"

Ameliyatı yapan doktor böyle mânasız düşüncelere dalacak cinsten değildi. Orada duran bir iskemlenin üzerinden bir pardesü ile fötr şapka alarak, ameliyat masasında yatan ölünün yanına koydu.

— "Bunlar üzerindeki elbiseleri idi. Ne yaparlarsa yapsınlar." Sonra asistan hekime dönerek bağırdı. "Haydi Coe, gel bakalım. Daha işimiz bitmedi. Şu tren kazasında yaralanan iki kişiyi daha ameliyat etmeliyiz."

CİN OTRİ

BAŞTARAFI 2inci SAYFADA

BAY TEKİN

BAY TEKİNLE DALE CÜCENİN MARİFETİ İLE OPTO ASKERLERİNİN ELİNDEN KURTULARAK VANGONUNUN KUVVETLERİNE KATILIRLAR. VANGO, ZALİM AĞABEYSİ OPTİKİ TAHTTAN İNDİRMEK İÇİN HAZIRLANIR..

NİHAYET HAZIRLIKLARI BİTEN VANGO, GİZLİ HANGARLARDAN ROKETLE İŞLEYEN VE İKİŞER TOPLA MÜCEHHEZ OLAN KIZAKLARI, ÇIKARTIR....

BUNLAR OPTONUN MÜDAFAA MEVKİLERİNE HÜCUM EDECEKLERDİR...

KIZAKLAR OPTO TOPLARININ YANINDAN GEÇERKEN ŞUA SİLAHLARI İLE BUNLARI YOKEDERLER... PEŞİNDEN MOTORLARI KAPAYARAK, SESSİZCE MÜSTAHKEM MEVKİNİN İÇİNE SÜZÜLÜR LER. İÇERİYE GİRER GİRMEZ HIZLANARAK ATEŞ ETMEYE BAŞLARLAR. KOCA MÜSTAHKEM MEVKİ BİR HARABE HALİNE DÖNER...

NİHAYET VANGO AĞBEYİSİ İLE KARŞI KARŞIYA KALIR. ONU DÜELLOYA DAVET EDER...

FAKAT O KILICINI ATARAK "HAYIR VANGO, DER SEN DAHA AKILLISIN BAŞA SEN GEÇ!!

YENİ REİS VANGO OLUR. OPTOYA GELEN DR. ZARKOV VE ARKADAŞLARI AMELİYATLA HALKIN GÖZLERİNİ AÇAR...

YENİDEN HAYATA KAVUŞMUŞ GİBİ BAYRAM YAPAN OPTO HALKI HAKİKİ SAADETİ ŞİMDİ BULMUŞTUR.. BİTTİ.